

РЕШЕНИЕ

№ 25399

гр. София, 25.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4679** по описа за **2025** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение от 12. 02. 2025 г. по НАХД № 10118 / 2024 г., Софийски районен съд, НО - 96 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 24-4332-013283 / 13. 06. 2024 г., издадено от началник група при отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на Я. Х. Г., е наложена глоба в размер на 1000 лв. и дванадесет месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, на основание чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, глоба в размер на 10 лв. на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 1 от ЗДвП, глоба в размер на 10 лв. на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 3 от ЗДвП, както и глоба в размер на 50 лв. на основание чл. 181, т. 1 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на Г., в която се моли решението да бъде отменено като неправилно, поради нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез писмени бележки на процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира направените по делото разноси.

Ответникът, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледани по съществото на спора, касационната инстанция намира, че същата е

неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите К. и И., писмените доказателства, представени с наказателното постановление, както и тези събрани в хода на съдебното следствие.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд. Установено е, че на 29. 05. 2024 г., около 21.20 часа, в [населено място], на [улица], с посока на движение от [улица] към [улица] касатора Г., управлявал товарен автомобил „Форд Транзит“ с рег. [рег.номер на МПС], като при извършената проверка с техническо средство Алкотест дрегер 7510, с фабр. № ARBA 0138, проба № 02124, резултата е 1,09 промила. Издаден е талон за медицинско изследване № 0150575 за УМБАЛ „Света А.“, като лицето не е дало кръвна проба за медицинско изследване. Освен това е установено, че водача не носи свидетелство за управление на МПС от съответната категория, не носи свидетелство за регистрация на МПС, което управлява и не е представил ППС на технически преглед.

На 29. 05. 2024 г. на жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен на същата дата срещу подпис, като наказаното лице изрично е посочило, че няма възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 24-4332-013283 / 13. 06. 2024 г. от началник група при отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че са съществени няколко състава на административни нарушения, за които е наложено предвидените в закона административни наказания.

Решението на въззивния съд е правилно.

Правилно е установено, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, като при издаването им не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В тази връзка съдът намира за неоснователни доводите в касационната жалба за допуснати процесуални нарушения при тяхното издаване.

Видно е, че АУАН е съставен в присъствието на свидетел очевидец, като няма данни за друг свидетел, който да не е вписан в акта.

Касационната инстанция не споделя възраженията в жалбата, че АНО не е извършил предварително разследване, тъй като при безспорно установено нарушение и извършител, такова разследване не е необходимо.

Несъстоятелни са доводите за нарушено право на защита, свързани с връчването на издаденото НП, тъй като независимо от начина по който е станало това, безспорно НП е връчено и наказаното лице е упражнило надлежно правото си на жалба.

От друга страна, съдът намира за безспорно доказани извършените нарушения от страна на касатора.

От разпита на свидетеля И. се установява, че при обход на маршрута в района на [населено място] е извършено разминаване с товарен бус без фарове, като след настигането и спирането е установен водача, който е без никакви документи и лъха на алкохол. В същото време, е безспорно че при извършената проверка, техническото средство е отчело 1,09 промила, както и липсата на документи и липсата на извършен технически преглед на ППС.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. От страна на жалбоподателя не е оборена материалната доказателствена сила на акта, като освен това изрично е отбелязано, че няма възражения.

В тази връзка са неоснователни и доводите в касационната жалба, за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при установяване на нарушението. Макар и Г. да е отишъл за взимането на кръвна проба, поради липсата на документ за самоличност, такава не му е взета. Всяко пълнолетно лице е длъжно да удостовери своята самоличност, чрез представяне на документ за самоличност и липсата на такъв у касатора е попречило на съответния лекар да се увери, че лицето което се явява за вземането на кръвна проба е именно това което е насочено към лечебното заведение. Никой не може да черпи права от собственото си противоправно поведение, поради което именно по вина на Г., който не е носел документ за самоличност не му е взета кръвна проба.

Съгласно чл. 12, ал. 3 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, в случаите, когато лицето не се придружава от служители на МВР и липсва документ за самоличност, медицинско изследване не се извършва и не се вземат проби за химическо или химико-токсикологично лабораторно изследване.

На основание чл. 12, ал. 4 от Наредба № 1, в случаите по ал. 3 се приемат показанията на техническото средство или теста, с което е установена концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. В протокола за медицинско изследване като причина за неизвършване на изследването се отразява обстоятелството по ал. 3.

Както се посочи по-горе, при извършената проверка на водача с техническо средство е отчетена концентрация над законоустановената, поради което извършеното нарушение е безспорно доказано.

Касационната инстанция намира за неоснователни и доводите за несправедливост на наказанието, тъй като същите са в законоустановения им размер, а не са налице основания за приложение на чл. 28, ал. 1 от ЗАНН и нейната неприложимост в случая, които доводи касационната инстанция споделя изцяло. Предвид зачестилата употреба на алкохол от водачи на МПС, отчетената концентрация показва значителна степен на обществена опасност на деянието и с оглед наличието на други нарушения на водача правилно е прието, че случая не може да бъде приет за маловажен.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, съобразно чл. 218, ал. 1 от АПК, настоящият състав счита, че касационната жалба е изцяло неоснователна.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е подробно мотивирано, противно на изложените в касационната жалба доводи. Не се констатира твърдяната материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

От страна на ответника по касация не се претендират разноски, поради което и не се присъждат По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град -XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12. 02. 2025 г. по НАХД № 10118 / 2024 г. на Софийски районен съд, НО - 96 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.